

Pécsi Ítéltábla

Mf.I.30.006/2025/5.szám

A felperes:

felperes1 (cím1; Tartózkodási helye: cím2)

A felperes képviselője:

Név ügyvéd (cím3)

Az alperes:

alperes1 (cím4)

Az alperes képviselője:

Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Név1 ügyvéd; cím5)

A fellebbezést benyújtó fél:

alperes 22. sorszám alatt

A per tárgya:

munkaviszony jogellenes megszüntetése

Az elsőfokú bíróság:

Pécsi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

2.M.70.137/2023/18/I.szám

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság kiegészített ítéletét megváltoztatja, a keresetet elutasítja, és az alperes perköltség-, illeték-, valamint állam által előlegezett költség viselési kötelezettségét mellőzi.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 533.400 (ötszázharmincháromezer-négyszáz) forint első- és másodfokú eljárásban együttesen felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2023. március 28-tól állt munkaviszonyban az alperesnél operátor munkakörben, havi munkabére 260.000 forint volt. Munkaviszonya a munkáltató 2023. október 19-én kelt és közölt felmondásával szűnt meg, amely indokként „létszámléépítés megrendelések hiányában” okot tüntetett fel.

- [2] 2023. októbertől december végéig 35 fő munkavállalónak szűnt meg a munkaviszonya az alperesnél, akik közül csak a felperes és Név2 munkaviszonya szűnt meg létszámleépítésre való hivatkozással, munkáltatói felmondással.
- [3] A felperes elmaradt munkabére munkaviszonyának megszűnésétől, 2023. november 19-től 2024. június 4-ig bezárólag 1.196.000 forint volt.
- [4] A felperes keresetében a munkaviszonya jogellenes megszüntetése miatt a 2023. november 19-től 2024. június 4-ig tartó időszakra vonatkozóan 1.196.222. forint elmaradt jövedelem mint kártérítés, valamint a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Véleménye szerint a felmondás indoka nem volt valós, világos és okszerű, továbbá nem felelt meg a jóhiszeműség és tisztesség, valamint a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének. Állította, hogy nem történt létszámleépítés, amit igazol, hogy 2023 októberében az alperes által megbízott állasközvetítő cég több ízben hirdetett operátori állást. Előadása szerint megváltozott munkaképességű munkavállalóként foglalkoztatta őt az alperes, amely miatt a munkáltató hat hónapon keresztül támogatásban részesült, és a támogatás lejártá után, hat és fél hónap elteltével közölt vele felmondást a munkáltató úgy, hogy pár héttel korábban több új, megváltozott munkaképességű munkavállalót vett fel.
- [5] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult. Álláspontja szerint a munkáltatói intézkedés jogszerű volt, a felmondás indoka valós, világos és okszerű, mert 2023. év utolsó negyedévében 77,8 főről 58,4 főre csökkent a foglalkoztatottak létszáma, e tényre csatolta a könyvelő cég igazolását. A megrendelés hiánya miatt hajtott végre létszámleépítést, és ezt feltüntette a felmondásban. A megrendelés hiánya csupán a létszámleépítéshez vezető körülmény volt, de a létszámcsökkenés indokoltsága, célszerűsége munkáltatói döntés, azt a bíróság nem vizsgálhatja. Új munkavállalót nem vett fel ebben az időszakban, és új álláshirdetést sem adott fel közvetlenül, a munkaerő-közvetítő cég álláshirdetésére pedig nincs befolyása. Nem felel meg a valóságnak a felperesnek az a feltételezése, hogy a megváltozott munkaképessége miatt járó kedvezmények lejártá miatt közölt vele felmondást, és nem tud olyan kedvezményről, amely hat hónapig járna ilyen címen.
- [6] Az elsőfokú bíróság a keresetet alaposnak találta, és azzal egyezően kötelezte az alperest a felperes javára az elmaradt jövedelem, valamint a perköltség megfizetésére. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a munkáltatói felmondás nem felelt meg a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 64. § (1) bekezdés b) pontjának és a (2) bekezdésének, valamint az Mt. 66. § (1) és (2) bekezdésének, mivel csupán arra volt bizonyíték, hogy a felperes és Név2 munkaviszonyát szüntette meg az alperes létszámcsökkenésre hivatkozással, de hogy a többi munkavállaló munkaviszonya milyen módon és milyen okból szűnt meg 2023. utolsó negyedévében, nem bizonyította okirattal az alperes.
- [7] Emellett a felmondás indokolását túl általánosnak, közhelyszerűnek találta, mert abból nem derült ki, hogy a felperes operátor munkakörét és az abba tartozó feladatokat mennyiben érintette a létszámcsökkenés, mivel nem tartalmazott olyan tényeket, körülményeket, amelyekből egyértelműen kiderült volna, hogy a felperes munkájára a jövőben miért nem tart igényt a munkáltató. Ezen érvek miatt arra a megállapításra jutott, hogy az indok nem volt valós, világos és okszerű.
- [8] Ezekből következően a felmondást jogellenesnek minősítette, amely miatt az Mt. 82. § (1) és (2) bekezdésében írt jogkövetkezményként 1.196.222 forint elmaradt jövedelem mint kártérítés, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 82. és 83. §-a alapján perköltség megfizetésére kötelezte az alperest. A 2.M.70.137/2023/21. számú határozatával kiegészítette az ítéletét a tanúdíjra vonatkozóan

olyan módon, hogy 4.500 forint állam által előlegezett költség megfizetésére az alperest kötelezte az állam javára.

- [9] E határozattal szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést annak megváltoztatása, a kereset elutasítása és a felperes perköltségben való marasztalása érdekében. Megsértett jogszabályhelyként a Pp. 279. § (1) bekezdését, az Mt. 64. § (2) bekezdését, a 65. § (1) bekezdését, a 66. § (1) és (2) bekezdését, valamint a 82. § (1) és (2) bekezdését jelölte meg. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság okszerűtlenül mérlegelte a bizonyítás eredményét, a megállapított tényállás pontatlan, és abból helytelen jogi következtetést vont le. Tévedett, amikor azt állapította meg, hogy csupán a felperesnek és Név2nak szűnt meg a jogviszonya létszámleépítésre hivatkozással munkáltatói felmondással. A valóság az, hogy több munkavállalónál is ez volt a munkaviszony megszűnésének az indoka, de adatvédelmi okokból nem csatolhatta a munkaviszonyt megszüntető okiratokat. Kérte ezért módosítani a tényállást úgy, hogy legalább e két főnek munkáltatói felmondással, létszámleépítés miatt szűnt meg a munkaviszonya. Megismételte az elsőfokú eljárásban kifejtett azt az álláspontját, hogy a munkáltató a létszámleépítésben eldöntött célját többféleképpen is el tudja érni, akár úgy is, hogy nem pótolja azokat a munkavállalókat, akiknek más módon szűnt meg a munkaviszonya.
- [10] Kiemelte, hogy az MK 95. számú állásfoglalás II. pontja szerint nem szükséges a felmondási ok részletes leírása, hanem a körülményekhez képest elegendő az ok összefoglaló megjelölése. A létszámcsökkentés egy konkrét tény, körülmény, ami összefoglaló megjelölésnek minősül. A munkavállaló számára egyértelműen kiderült, hogy a megrendelések hiánya miatt kényszerült létszámcsökkentésre munkáltatóként, amely tény Név3 termelésvezető tanúvallomása megerősített.
- [11] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú határozat helybenhagyására és az alperes másodfokú perköltségben való marasztalására irányult. Véleménye szerint bizonyítási szükséghelyzetben volt, emiatt az alperes munkáltatónak kellett volna okirattal bizonyítani, hogy 2023. év utolsó negyedévében kinek, miért és milyen módon szűnt meg a munkaviszonya, amit azonban elmulasztott, így nem tudta bizonyítani a felmondásban írt ok valós voltát. A felmondás a világosság követelményének sem felelt meg, és az ott írt indokokat utóbb nem lehet kiegészíteni. A megrendelések visszaesése miatti létszámcsökkenés indok nem felel meg a rendeltetésszerű joggyakorlás, valamint a jóhiszeműség és tisztesség elvének [Mt. 6. § (1) és (2) bekezdés]. Ugyanis a munkáltató a felmondás közlése előtt vett fel több megváltozott munkaképességű dolgozót, így a tanúként meghallgatott Név2t is, és a vele való felmondás közlését követően munkakörére állást hirdetett.
- [12] Az alperes válasziratában a felperes rendeltetésszerű joggyakorlásra történő hivatkozását kérte figyelmen kívül hagyni, mert azt az elsőfokú ítélet sem értékelte. A felperes állításait ebben a körben neki kellett volna igazolnia, azonban erre bizonyítást nem ajánlott fel – ezzel szemben Név3 tanú úgy nyilatkozott, hogy a perbeli időszakban pótlásra, új munkavállaló felvételére nem került sor.
- [13] A fellebbezés alapos.
- [14] A másodfokú bíróság a fellebbezést a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között, a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján, a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkörét gyakorolva bírálta el.
- [15] Ennek alapján a másodfokú bíróság úgy módosítja az elsőfokú bíróság által az ítélet [3] bekezdésében megállapított tényállást, hogy 2023. októbertől december végéig 35 fő munkavállalónak szűnt meg a munkaviszonya az alperesnél különböző jogcímeken, akik

közül legalább a felperesnek és Név2nak létszámleépítésre hivatkozással mondott fel a munkáltató.

- [16] Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a munkáltató nem tudta bizonyítani a felperessel 2023. október 19. napján közölt felmondásban írt indok (létszámleépítés) valós, világos és okszerű voltát. Ezzel a megállapítással azonban a másodfokú bíróság nem értett egyet az alábbiak miatt.
- [17] Az alperes már az ellenkérelméhez csatolta (6/A/1. szám alatt) az Név4 Kft. könyvelő cég igazolását az alperes létszámának alakulásáról 2023. év utolsó negyedévében. Eszerint a statisztikai létszám 2023 októberében, a felmondás közlésekor 77,8 fő volt, míg decemberben 58,4 főre csökkent. A bíróság felhívására 17/1. szám alatt csatolta emellett az alperes a 2023 utolsó negyedévében be- és kilépő személyekre vonatkozó, a könyvelő cég által kidolgozott táblázatot, amelynek adatai szerint 35 fő munkaviszonya szűnt meg ebben az időszakban: nagyjából a felperessel egyező munkakörben dolgozóké.
- [18] Az elsőfokú bíróság ezzel összefüggésben azt hiányolta, hogy az alperes nem közölt adatot, így nem bizonyította, hogy létszámleépítésre való hivatkozással, munkáltatói felmondással szűnt meg a 35 fő munkaviszonya. A másodfokú bíróság alperessel egyező álláspontja szerint azonban ezt igazolni szükségtelen, mert a jogvita érdemi elbírása szempontjából irreleváns kérdés. Ahogy ugyanis az alperes helyesen fejtette ki, a létszámleépítés mint cél elérhető azzal is, ha a bármely okból távozó munkavállalót (közös megegyezés, munkavállalói felmondás) nem pótolja a munkáltató, mint ahogy a jelen esetben is történt.
- [19] Ezeket a bizonyítékokat nem döntötték meg a felperes által 1/F/7. szám alatt csatolt, betanított munkás munkakörre vonatkozó álláshirdetések. A másodfokú bíróság elfogadta az alperesnek azt a magyarázatát, hogy a munkaerő-közvetítő cég hirdetéseinek kiadására ráhatása nem volt, a hirdetések okafogyottá váltak, és új embert nem vettek fel a felperes munkaviszonyának megszűnését követően. Név3 termelésvezető tanú is azt vallotta, hogy ebben az időszakban pótlásra nem vettek fel új munkavállalót (18. sorszámú jegyzőkönyv).
- [20] A perben a felperes kérelmére tanúként meghallgatott Név2 szintén az alperesi álláspontot erősítette, amikor előadta, hogy 2023. októberben létszámleépítés indokkal felmondást közölt vele a munkáltató (18. sorszámú jegyzőkönyv). Ezek mellett Név3 tanúvallomása azt is igazolta, hogy 2023. év végén indokolt volt a létszámleépítés, mert csökkentek a vevői megrendelések, emiatt emlékezete szerint mintegy 20 fővel csökkent a létszám, és nem csak munkáltatói felmondással, hanem munkavállalói felmondással is szűntek meg munkaviszonyok.
- [21] E bizonyítékoknak a Pp. 279. § (1) bekezdése szerinti mérlegelése eredményeképpen a másodfokú bíróság megítélése szerint megállapítható, hogy 2023 utolsó negyedévében valóban létszámleépítés folyamata zajlott az alperes cégnél. Ez az indok az MK 95. számú állásfoglalásban írtak szerint megfelel a világosság követelményének, hiszen elegendő az ok összefoglaló megjelölése, annak részletes leírása nem szükséges. Az operátor munkakörben dolgozó felperes számára egyértelműen ki kellett derülnie a felmondásból, hogy a munkájára a megrendelések elmaradása miatt a munkáltató működésével összefüggő okból [Mt. 66. § (2) bekezdése] nincs szükség; és miután a rendelkezésre álló munkavállalói létszámot a munkáltatónak csökkentenie kellett, mert elmaradtak a megrendelések, ez okszerűen vezetett a felperes munkaviszonya megszüntetéséhez. Ezekből következően az Mt. 64. § (1) bekezdés b) pontja szerinti felmondás ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdésének megfelelt; indoka a bírói gyakorlat alapján világos, valós és okszerű volt (Kúria Mfv.II.10.009/2025/5., Mfv.X.10.306/2019/9. szám).
- [22] A felperes utalt a keresetlevelében arra is, hogy álláspontja szerint az Mt. 6. § (1) és (2) bekezdésének sem felelt meg a vele közölt munkáltatói felmondás, mert megsértette a

jóhiszeműség és tisztesség elvét, valamint a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét [Mt. 7. § (1) bekezdés]. Ezt arra alapította, hogy a munkáltató megváltozott munkaképességű munkavállalóként a kedvezmények igénybevétele miatt alkalmazta őt, és a kedvezmények lejártá után megszüntette a munkaviszonyát, ugyanakkor a felmondása előtt több megváltozott munkaképességű dolgozót vett fel, és a felmondást követően is állást hirdetett a munkakörére. Ezt az állítását a fellebbezési ellenkérelmében megismételte Név2 tanúra hivatkozva. Az elsőfokú bíróság eltérő jogi álláspontjából adódóan valóban nem foglalkozott ezzel a kérdéssel, de a tanú vallomásának felhívásából következően a felperes tudatában volt annak, hogy az alperes tagadásával szemben a megváltozott munkaképességű személyekkel kapcsolatos tényállításait neki kell bizonyítania a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel az Mt. 7. § (3) bekezdés a) pontjában írtakra. A felperes által meghallgatni kért Név2 tanú azonban ezeket a körülményeket nem támasztotta alá, a megváltozott munkaképesség vonatkozásában előadást egyáltalán nem tett, és a tanúhoz sem a jelenlévő felperes, sem jogi képviselője nem intézett, illetve nem indítványozott kérdést feltenni ilyen tartalommal (18. sorszámú jegyzőkönyv).

- [23] Ezzel szemben az ugyanazon a tárgyaláson meghallgatott Név3 termelésvezető tanú éppen ezek ellenkezőjét vallotta, és az alperes előadását erősítette a fent kifejtettek szerint. A munkaerő-közvetítő cég által közzétett álláshirdetés pedig nem igazolja a létszámbővítést.
- [24] A felperesnek a jóhiszeműség, a tisztesség és a rendeltetésszerű joggyakorlás körében tett tényállítását tehát semmi nem támasztotta alá. A rá háruló bizonyítási kötelezettségnek nem tett eleget, így az Mt. 6. § (1), (2) bekezdésében és az Mt. 7. § (1) bekezdésében foglaltak megsértésére vonatkozó állításai nem fogadhatók el valósnak.
- [25] Mindezek alapján a másodfokú bíróság következtetése szerint nem tekinthető jogellenesnek a munkáltató felmondása. Ezért az Mt. 82. § (1) és (2) bekezdése szerinti kártérítésre mint jogkövetkezményre sem tarthat alappal igényt a felperes.
- [26] Erre tekintettel a másodfokú bíróság megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján, és a keresetet elutasította, továbbá mellőzte az alperes perköltségben, eljárási illetékben és állam által előlegezett költségben való marasztalását.
- [27] Az alperes fellebbezése eredményes volt, így a Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében a felperes köteles megfizetni az alperes első- és másodfokú eljárásban felmerült perköltségét, amelyet a másodfokú bíróság az alperes kérelmével egyezően az elsőfokú eljárásban 406.400 forintban, míg a másodfokú eljárásra vonatkozóan 127.000 forintban állapított meg a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján. A felperes a Pp. 525.§-a szerinti munkavállalói költségkedvezményben részesült, ezért mind az elsőfokú, mind a másodfokú eljárási illeték, valamint az állam által előlegezett költség az állam terhéen marad a Pp. 102. § (6) bekezdése értelmében
- [28] A másodfokú bíróság az ítéletét a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül hozta meg.

Pécs, 2025. május 15.

Dr. Tolnai Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Vogycska Petra s.k. előadó bíró, Dr. Kovács János s.k. bíró

